

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 835/2025
02.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Миролјуба Томића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Младена Бркића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 114/25 од 08.04.2025. године и КЖ2 725/25 од 07.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Младена Бркића, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 114/25 од 08.04.2025. године и КЖ2 725/25 од 07.05.2025. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 114/25 од 08.04.2025. године у ставу првом изреке делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Младена Бркића, па је утврђена укупна висина трошкова кривичног поступка у износу од 36.000,00 динара, а који износ ће се из буџетских средстава исплатити адвокату Младену Бркићу на означени рачун, док је у преосталом делу захтев одбијен као неоснован. У ставу другом изреке решења наложено је рачуноводству Апелационог суда у Новом Саду да адвокату Младену Бркићу исплати новчани износ од 36.000,00 динара у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 725/25 од 07.05.2025. године у ставу првом изреке одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Младена Бркића, која је изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 114/25 од 08.04.2025. године. У ставу другом изреке решења усвојен је захтев за накнаду трошкова другостепеног кривичног поступка, те је одређено да се адвокату Младену Бркићу за предузету процесну радњу - састављање жалбе на решење о трошковима досуђује износ од 33.750,00 динара, а који

ће се касније наплатити од лица која су дужна да накнаде трошкове по одредбама закона, док је преко траженог износа захтев одбијен. У ставу трећем изреке решења наложено је рачуноводству Апелационог суда у Новом Саду да на означени рачун адвоката Младена Бркића исплати новчани износ од 33.750,00 динара у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Младен Бркић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 114/25 од 08.04.2025. године и КЖ2 725/25 од 07.05.2025. године и предмет врати том суду на поновну одлуку или да преиначи у целости наведена решења тако што ће досудити браниоцу трошкове поступка у складу са трошковником, као и трошкове на име састављања захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Младена Бркића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Младен Бркић је дана 21.03.2025. године поднео Апелационом суду у Новом Саду, као суду правног лека, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка насталих пред тим судом у предмету Кж1 114/2025, те је о истој одлучено побијаним правноснажним решењима.

Бранилац по службеној дужности окривљеног је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима Апелационог суда у Новом Саду повређен закон на његову штету, из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати трошкови на име награде за састављање захтева за накнаду трошкова поступка насталих пред Апелационим судом у Новом Саду као судом правног лека, при чему бранилац у захтеву не указује на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног АА.

Дакле, имајући у виду да је бранилац по службеној дужности окривљеног захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног суда, бранилац по службеној дужности окривљеног, у конкретном случају, није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић